

तेभ्यस्सर्वेभ्यः कर्तृकर्मभावादिष्वर्थेषु विहिताः कृत्प्रत्ययाः प्रायेण त्रिंशदधिक-
शतसंख्याका उपलभ्यन्ते । ते सर्वेऽपि न सर्वेभ्यो धातुभ्यो भवन्ति ।
धातुत्वनिमित्तकाः केचन प्रत्ययाः । ते च ण्वुल्तृजादय आसन्नविंशाः ।
धातुत्वव्याप्यनिमित्तकाः केचन युजादयः प्रत्ययाः—ते यथा ‘चलनशब्दा-
र्थादकर्मकाद् युच्’ (3-2-148) इत्यादयः । अन्ये केचन धातुस्वरूपोपादानेन
विहिताः—यथा ‘हरतेरनुद्यमनेऽच्’ (3-2-9) इत्यादयः । एते सर्वेऽपि
तत्र तत्र यथासम्भवं प्रतिपादिताः ।

सूत्रपाठक्रमे यद्यपि, ‘धातोः’ (3-1-91) इत्यनन्तरं तव्यदादयः
कृत्यप्रत्यया एव प्रक्रान्ताः ; तथापि ग्रन्थेऽस्मिन् कर्तृवाचकानां ण्वुलादीनां
प्राथम्यमाश्रितम् । तत्र निदानं तु—सकर्मकाकर्मकसाधारण्येन धातुमात्रात्
‘कर्तरि कृत्’ (3-4-67) इत्यनुशासनेन ण्वुलादीनां विधानात् तस्य व्यापक-
त्वेन प्राधान्यमिति । अनन्तरं भावकर्मार्थिकप्रत्ययानाम्, तदनु भावार्थकानां
घञादीनाम्, अन्ते, अव्ययसंज्ञायोग्यानां तुमुनादीनां च निवेशः—इति
क्रमोऽत्राहतः । उणादीनां कुत्रचिदेव प्रदर्शनात्, तेषामन्ते निवेशः ।

अत्र ग्रन्थे ण्वुलन्तेन पदेन, ‘ण्वुल्लृचौ’ (3-1-183), ‘तुमुन्-
ण्वुलौ क्रियायां क्रियार्थायाम्’ (3-3-10), ‘रोगारूपायां ण्वुल् बहुलम्’
(3-3-108), ‘धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल् वाच्यः’ (वा. 3-3-103), ‘संज्ञायाम्’
(3-3-109) इत्यादीनां तन्त्रेण निर्देशो ज्ञेयः । एवम्, तृजन्तेन पदेन
तच्छीलाद्यधिकारे ‘तृन्’ (3-2-135) इति सूत्रेण विहितस्य तृजन्तस्यापि
ग्रहणं ज्ञेयम् । शानजन्तेन, ‘ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्’ (3-2-129)
इति विहितस्यापि ग्रहणम् । क्तान्तेन पदेन ‘निष्ठा’ (3-2-102), ‘आदि-
कर्मणि क्तः कर्तरि च’ (3-4-71), ‘गत्यर्थकर्मक—’ (3-4-72),
‘क्तोऽधिकरणे च ध्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यः’ (3-4-76), ‘नपुंसके भावे
क्तः’ (3-3-114) इति विहितानां तन्त्रेण निर्देशः । क्तवत्त्वन्तेन पदेन,
‘निष्ठा’ (3-2-102), ‘आदिकर्मणि निष्ठा वक्तव्या’ (वा. 3-4-71)
इति विहितयोर्ग्रहणम् । तुमुजन्तेन, ‘तुमुन्ण्वुलौ क्रियायां क्रियार्थायाम्’
(3-3-10), ‘समानकर्तृकेषु तुमुन्’ (3-3-158), ‘कालसमयवेलासु
तुमुन्’ (3-3-167) इति विहितानां ग्रहणम् । एतेषां प्रत्येकमर्थः, कालः,